

МІСТОБУДУВАННЯ

DOI <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2023.65.107-118>

711.2(477.83)

Бардин Юрій Володимирович

аспірант кафедри містобудування,

Національний університет «Львівська політехніка»

yurii.v.bardyn@lpnu.ua

<http://orcid.org/0000-0002-3026-4096>

Соснова Надія Степанівна,

доктор архітектури, доцент, професор кафедри містобудування,

Національний університет «Львівська політехніка»

Nadiia.S.Sosnova@lpnu.ua

<http://orcid.org/0000-0003-2570-1236>

ВІДМІННОСТІ ТЕРИТОРІЙ В МЕЖАХ ДРОГОБИЦЬКОГО РАЙОНУ ЯК ОСНОВА КООПЕРАЦІЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Анотація: у статті порушено питання оцінки активів територій, що функціонують в спільній адміністративній межі за показниками: щільності населення, рівня урбанізованості, природних характеристик та наявного інфраструктурного потенціалу. На прикладі Дрогобицького району окреслено можливості вдосконалення методики містобудівного аналізу значних територій, та їх класифікації задля можливості кооперації їх відмінних потенціалів.

Ключові слова: Дрогобицький район; функціональні типи територій; геопросторові дані; щільність населення; структура транспортних зв'язків.

Постановка проблеми.

Проведена в Україні територіально-адміністративна реформа розкриває можливості співпраці громад в межах спільної адміністративної одиниці – району [1]. Особливо актуальним даний підхід співпраці для ОТГ Дрогобицького району Львівської області, оскільки багато десятиліть дані території функціонували як агломерація і мають частково збережені зв'язки виробничо-трудового характеру.

Важливість чіткого окреслення функціонально відмінних зон в межах Дрогобицького району задля можливості співпраці ОТГ обумовило постановку завдання щодо встановлення критеріїв оцінки та уточнення наявних методик містобудівного аналізу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дослідження кооперацій територіальних громад акцентують увагу на трьох аспектах: - відмінність у ресурсах різних громад [2; 3], - особливості функціонування, зокрема встановлення видів діяльності, що забезпечують розвиток громади [4; 5], - інтегрованість території у транспортну систему району, регіону, країни [6; 7]. У кооперації між різними територіями в якості первинних виступають доктрини практичного використання ресурсно-інфраструктурного потенціалу, з врахуванням вимог екологічної, соціальної, економічної безпеки [8].

У питанні розвитку адміністративних одиниць важливою є оцінка типології територій, критерії та «крок» оцінювання. У Європейському Союзі оцінка типології територій на рівні “NUTS level 3” [9], що є співмірним адміністративно-територіальної одиниці “район” в Україні, проводиться за показниками: - кількості населення, на основі чого території класифікуються як міські та сільські, - рівня охоплення території транспортною мережею, - характеристики території як гірської чи рівнинної. Дослідження територій проводяться шляхом поділу їх на квадрати оцінювання площею 1 км.кв.

Метою даної публікації є встановлення методичних підходів у визначенні функціонально відмінних зон в межах Дрогобицького району.

Методика дослідження. Передуючим у роботі етапом було опрацювання та систематизація даних щодо теоретичних, методичних підходів у питанні територіального розвитку. Для встановлення характеристики Дрогобицького району систематизовано наявні дані щодо статистично-економічних та соціальних показників [10]. Для роботи над встановленням особливостей зонування території Дрогобицького району було узагальнено наявні методології та методи функціонально-просторового районування [11].

Основою авторського дослідження Дрогобицького району і відмінностей територій в його межах є картографічний аналіз з використанням геоінформаційних систем на предмет кількісних характеристик територій. Для геоінформаційного аналізу використовуються дані OpenStreetMap станом на 03.11.2021 [12].

Актуальність досліджень особливостей та відмінностей територій в адміністративних межах району обумовлена можливістю його емерджентного розвитку за умов використання сукупного потенціалу функціонально відмінних територій.

Зокрема, питання розвитку і співпраці ОТГ в межах Дрогобицького району стало об'єктом зацікавлення у військовий час, оскільки відбуваються зміни в географії промисловості України [13], і Дрогобищина, як територія багатого промислового досвіду має людський та частково інфраструктурний

потенціал для релокаційних процесів та інвестиційних пропозицій в промисловості.

Будь-якому плануванню передують якісна інвентаризація територій за основними критеріями, важливими для заданих векторів розвитку. В минулому, Дрогобиччина функціонувала як сировинно-виробнича агломерація нафтовидобувної та переробної галузі, а на базі мінеральних вод розвинулася бальнеологія. Насьогодні, потенціал району складається з природних ресурсів та інфраструктури санаторного характеру. Якісною характеристикою території є її локалізація в передгір'ї Карпат, що задає умову Дрогобиччині розвивати інфраструктуру обслуговування туристичних потоків. В основі подальшого функціонування Дрогобиччини є туристично-рекреаційний напрям і оздоровчо-курортна діяльність.

В задачах визначення шляхів модернізації та містобудівного розвитку Дрогобицького району первинним є встановлення основних *функціональних типів ландшафтів - урбанізованих, аграрних, рекреаційних та ресурсно-промислових ландшафтів*, задля обрання відповідних підходів у їх плануванні.

Основний виклад матеріалу.

Аналіз отриманих у роботі даних щільності населення Дрогобицького району шляхом опрацювання карт геопросторових даних OpenStreetMap в QGIS дозволяє виокремити локальні території, відмінні за показником співвідношення площі до кількості наявного населення. Шляхом ранжування територія ділиться на 4 типи щільності – високу (4894 – 801 людей на км. кв), середню (800 – 201 людей на км. кв), низьку (200 – 51 людей на км. кв) та наднизьку (50 та менше людей на км. кв).

Встановлено, що високою є щільність населення в урбанізованому ядрі території, сформованому з міст Дрогобич, Борислав, Трускавець, Стебник.

Середня щільність населення спостерігається навколо урбанізованого ядра високої щільності населення до 5 км. Відмічено дисперсні райони рівномірної низької щільності населення, зокрема пасмо шириною 3,5 в західній частині, на межі з Самбірським районом та в гірській частині району.

Наднизька щільність населення, згідно карт, є по-периметру територій середньої щільності. Тобто наглядним є концентричне розселення зі зменшенням щільності по мірі віддалення від урбанізованого ядра Дрогобицького району. З віддаленням від ядра щільність населення стає рівномірною, без видимих територій підвищеної густоти розселення. Додатковим обґрунтуванням в низькій щільності населення окремих територій є їх відмежування природними ландшафтами, лісами.

Аналіз щільності населення в межах населених пунктів дає наступну градацію. Найвищий рівень щільності мешканців – до 4894 чол на 1 км.кв. є в

містах Дрогобич, Стебник, Трускавець. Нижчу, проте високу щільність (до 1215 чол. / 1 км.кв) мають місто Борислав та прилегле село Попелі, а також села Болехівці¹, Опари². В групу населених пунктів високої щільності входять також смт. Меденичі³ та Підбуж (до 1179 чол. / 1 км. кв), та села Вороблевичі, Тинів (до 791 чол./1 км.кв). Наступними за показником щільності населення є села Сторона, Рихтичі, Залужани, Нагуєвичі, Грушів, Ріпчиці, Уріж (до 617 чол./1 км.кв). Решта сіл мають значно нижчий рівень щільності населення, особливо в гірських районах Дрогобиччини.

Встановлення *міських та сільських* територій у межах Дрогобицького району проводилося на основі аналізу щільності населення. Як згадувалось вище, оцінка типології територій, зокрема поділ територій на “міські” та “сільські” проводиться за оцінкою кількості населення у кластерах площею 1 км.кв. Керуючись даним підходом у ранжуванні та впровадивши проміжні градації даних з огляду на нижчий рівень урбанізації в Україні у порівнянні з Європейськими країнами, кластери сітки аналізу, нанесеної на територію Дрогобицького району визначаються як: - *міські*, за умови: а) щільності населення > 300 чол./ км.кв; б) що це території суміжні до територій з показником щільності населення > 300 чол./км.кв., і мають сумарне населення > 5000 чол.; - *потенційно міські* - проміжні райони між міськими та сільськими, що мають рівень щільності населення від 150 до 300 чол./км.кв., - *сільські*, що мають < 150 чол./км.кв.

Згідно картографічного аналізу Дрогобицька, Бориславська і Трускавецька територіальні громади мають потенціал до дуального розвитку з чітко окресленим міським ядром та приміськими територіями і більшою по площі часткою сільських територій. При чому Трускавецька ОТГ має суттєво зміщені у північну частину міські території, які за площею становлять лише 1/15 частку земель даної адміністративної одиниці. Можна говорити, що дана громада має потенціал для розвитку швидше як сільські райони, оскільки навіть в урбанізованому центрі – м. Трускавець основним ресурсом у розвитку є санаторно-курортна галузь. Громади Меденицька та Східницька мають стійкі риси сільських територій і задля реалізації побутових, економічних, соціальних запитів мешканців підтримують сталі зв'язки з центром району – м. Дрогобич.

¹ На землях села у 1783—1940 рр. була німецька сільськогосподарська колонія Нойдорф

² З 1940 р. і до кінця ХХ ст. на землях села функціонувало Опарське газове родовище

³ До початку ХХ ст. мало статус міста

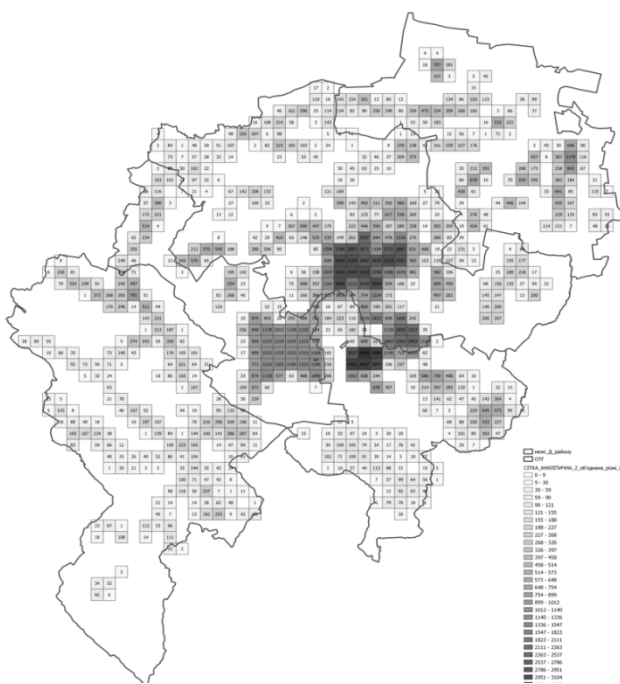

Рис. 1. Щільність населення Дрогобицького району

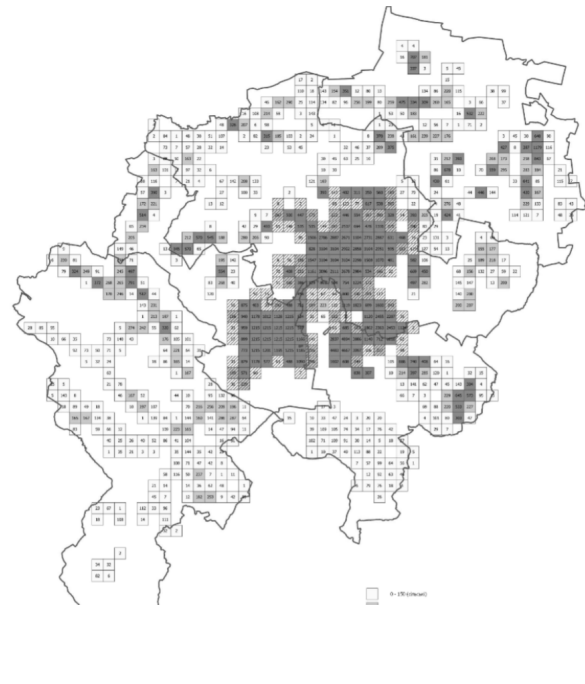

Рис. 2. Міські, сільські та «проміжні» ландшафти Дрогобицького району

Примітка: сформовано Ю.Бардин на основі аналізу даних OpenStreetMap

Формування категорії *рекреаційних* ландшафтів Дрогобицького району у роботі реалізується за показниками: заповідності ландшафтів, наявних лісових масивів та гідрологічних об'єктів, джерел мінеральних вод, зона поширення яких в межах курортів Трускавець, Східниця, в меншій мірі під м.Борислав. Мережа територій та об'єктів природно-заповідного фонду на території Дрогобицького району, згідно до загального списку Львівської області [14], налічує загалом 39 об'єктів усіх типів. Основна їх частина об'ґрунтовано локалізована в гірській місцевості Східницької ОТГ, і, частково, на межі Бориславської та Трускавецької громад.

Важливим критерієм у характеристиці території є характер рельєфу. Розмежування топографічно *гірських територій* у роботі здійснюється на основі цифрової моделі рельєфу (digital elevation model (DEM)) з 3-D апроксимацією поверхні місцевості на основі даних про висоти. У Дрогобицькому районі, за даними GMTED2010 діапазон висот склав 251-1166 м. Найбільші висоти над рівнем моря – на вершинах поблизу с.Зубриця, та зокрема на південній межі Дрогобицького та Самбірського районів на гірському хребті, який сполучає с. Козьова та с. Радич. Найнижчі висоти над

рівнем моря – біля сіл Меденичі та Городківка, на півночі Дрогобицького району на межі із Львівським.

За результатами аналізу двох типів територій – з висотами 1000 м – 1500 м та 300 м - 1000 м, відповідно до методики, “гірськими” територіями вважаються 882 із 1658 комірки дослідження розміром 1 км.кв., що становить 53 % від загальної території району. Відповідно, Дрогобицький район можна характеризувати як такий що має переважаючі рекреаційні ландшафти, оскільки більшість територій класифікуються як гірські.

Дрогобицька агломерація, в основі якої була видобувна галузь, на сьогодні не має мотивації, ресурсів та моделей функціонування, які були умовою на час її формування. Натомість, актуалізувалися інші чинники, як наявні джерела мінеральних вод, гірські ландшафти та історико-культурна спадщина, що є в основі розвитку туристичної галузі. Сукупність нанесених на карті об’єктів історико-культурного значення фіксує їх «згущення» в районному центрі та довкола нього і вздовж осі смт. Меденичі – Східниця (рис. 3). Решта територій містять поодинокі дисперсні об’єкти, які потенційно можуть зацікавити туристів. Формування популярних туристичних маршрутів доцільно в межах територій скупчення різних видів атракцій, відповідно Дрогобич, Трускавець, Борислав та Східниця формують ядро туристичної інфраструктури.

Для Дрогобицького району, що біля сто років функціонував у різних адміністративних одиницях та різних суспільно-економічних формах, проте на засадах агломерування, одним з найважливіших показників у плануванні розвитку є організація зв’язків та щільність транспортного покриття. Через Дрогобицький район, південна частина якого є гірською, не проходять вагомі зв’язки напрямку північ-південь. Можна казати, що район є тупиковим. Натомість, активним є та слугує певного роду “перемичкою” в 62 км зв’язок між містами Самбір та Стрий (рис. 4). Згідно проведеного у роботі розрахунку гіпотетичне максимальне навантаження на транспортний зв’язок з Дрогобицького району до м. Самбір становить 239080 чол., до м. Стрий є ще вищою і становить 231022 чол. При цьому переміщення зв’язком Дрогобич-Львів можливе з максимальним навантаженням 206109 чол., що меншим аніж на Самбір та Стрий. Тобто зв’язок через Дрогобицький район напрямку захід-схід є актуальнішим, оскільки має продовження із заходу - до українсько-польського кордону (прикордонний перехід Кросценко (Польща) – Смільниця (Україна), зі сходу забезпечує сполучення Дрогобицького району з містами Івано-Франківськ і Тернопіль, з подальшим сполученням на схід. По-суті, фрагмент сполучення через Дрогобицький район реалізує можливість актуалізації транспортного коридору України Схід-Захід, як найближчого до гірського масиву Карпат, паралельно до уступу рельєфу.

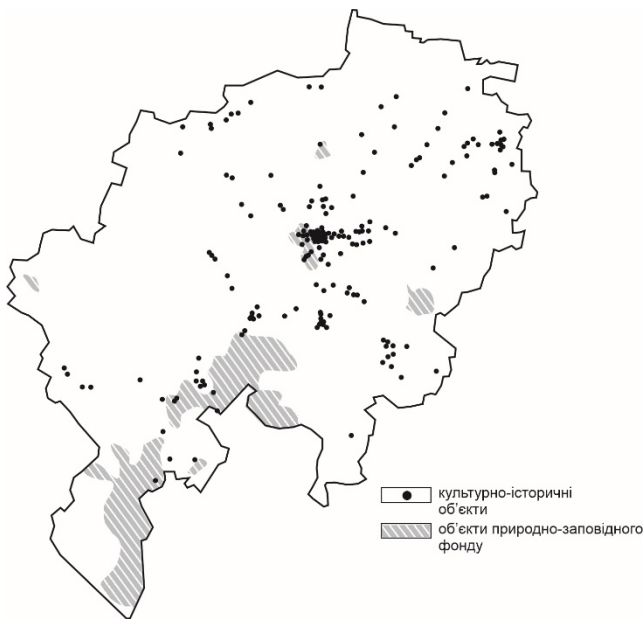

Рис. 3. Культурно-історичні та природно-заповідні об'єкти Дрогобицького району

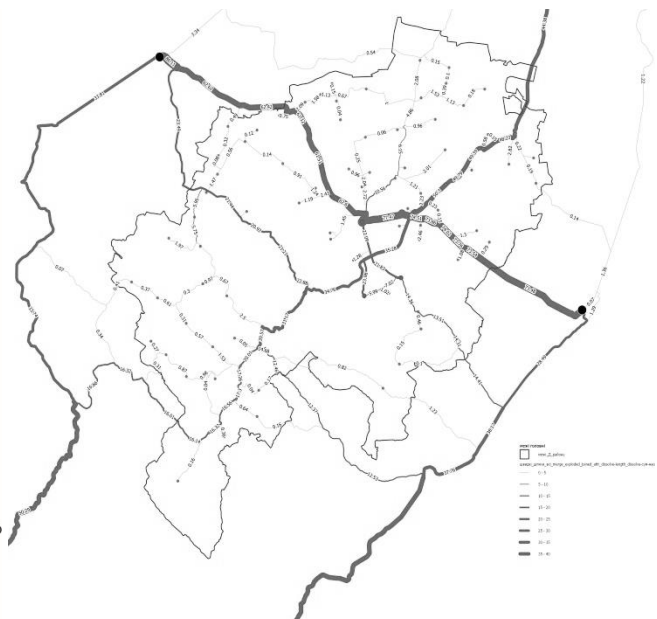

Рис. 4. Структура зв'язків за показником сукупного транспортного навантаження

Примітка: сформовано Ю.Бардин на основі аналізу даних OpenStreetMap

Висновки.

Виконане дослідження дало змогу виділити основні *функціональні типи ландшафтів* - *урбанізовані, аграрні, рекреаційні та ресурсно-промислові*. В межах ОТГ Дрогобицького району встановлено наступні наближені співвідношення цих ландшафтів: *урбанізовані – біля 10% від території, аграрні – 26%, рекреаційні – 51% та ресурсно-промислові – 13%*. В більшості, в межах територій накладаються по дві та більше ознак типів і отримуємо розширену варіантну типологію: *урбанізовані ресурсно-промислові, урбанізовані рекреаційні ландшафти, ресурсно-промислові аграрні ландшафти та ін.*

Картографія з нанесеними функціональними типами та підтипами ландшафтів виокремлює планувальні зони, що мають однопорідні ресурси та можливість розвитку за спільними містобудівними принципами. Так, чітко виокремлюються:

1) *урбанізоване ядро* Дрогобиччини, сформоване з групи міст, які в сумі формують інфраструктурну складову району; з наявними найбільш вираженими і згрупованими ресурсами району – природним сировинним ресурсом промислового характеру (калійні солі, нафта, природний газ) та лікувально-оздоровчого спрямування - мінеральні джерела, окремі з яких є унікальні за лікувальними властивостями. Ресурс історико-культурного значення теж в більшій мірі зосереджений в межах урбанізованого ядра;

2) *район пограниччя* рівнинного та гірського ландшафту, в межах якого локалізовані родовища нафти та калійних солей, джерела мінеральних вод.

3) *південно-західний гірський район*, що за характером зв'язків немає видимого тяжіння до урбанізованого ядра.

4) *північно-східний аграрний район*, містить родовища природного газу та перспективні родовища калійних солей. Характер зв'язків території є ситуативний з містами Дрогобич, Самбір та Львів.

Встановлено, що частково межі функціональних типів ландшафтів узгоджуються з межами об'єднаних територіальних громад.

Список джерел:

1. Закон України. «Співробітництво територіальних громад». Відомості Верховної Ради. 2014. № 34. Ст.1167.

2. Жук, П.В., Сірик, З.О. Інвестиційний потенціал територіальних громад: суть поняття та питання управління. Регіональна економіка. 2017. № 2. С.16-22. УДК 330.322:338.24:352.

3. Сірик З.О. Ефективність використання механізмів співробітництва територіальних громад в умовах децентралізації влади. Регіональна економіка. 2020. 96 (2). С.17-32. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-2-2>

4. Азарова І.Б. Основні фактори та інструменти розвитку. Управління розвитком складних систем. 2019. № 37. С.153-159. [doi.org\10.6084/m9.figshare.9783221](https://doi.org/10.6084/m9.figshare.9783221)

5. Васьківська К.В., Пелехатий А.О., Халімуков Ю.В., Лозінська Л.Д. Співробітництво територіальних громад в умовах децентралізації. Ефективна економіка. 2019. № 8. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.8.1>

6. Демин Н.М. Управління розвитком містобудівних систем. [Управление развитием градостроительных систем.] К., Будівельник. 1991. С. 184.

7. Русанова І. Скляр І. Досвід та перспективи розвитку міст України. Приміські зони. Міські агломерації: збірник наукових праць. «ДІПРОМІСТО» Київ. 2010. Вип. 18. С. 190.

8. Дьомін М., Маршал Т., Габрель М. Вимоги й критерії формування міських агломераційних утворень. Досвід Польщі та практика України. *Сучасні проблеми Архітектури та Містобудування*. Вип. 55. Київ: КНУБА, 2019. С. 205-226. DOI:10.32347/2077-3455.2019.55.205-226.

9. Methodological manual on territorial typologies. 2019. Luxembourg: Publications Office of the European Union). [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/background> (англійською)

10. Головне управління статистики у Львівській області. [Електронний ресурс].

Режим доступу: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/19/theme_19.php?code=19
[Дата звернення: 12.02.2019].

11. Прицюк Н. Демогеографічне районування західного пограниччя України та регіональний аналіз демографічних втрат. Серія географічна. 2006. Вип. 33. С. 333–343.

12. OpenStreetMap. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.openstreetmap.org> [Дата звернення: 13.01.2022]

13. Горленко І.О., Підгрушний Г.П. Географія промисловості. Енциклопедія Сучасної України: енциклопедія [електронна версія] / ред.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк та ін.; НАН України, НТШ. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. Т.5. Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29112> [Дата звернення: 11.01.2023].

14. Мережа територій та об'єктів природно-заповідного фонду. Департамент екології та природних ресурсів львівської обласної державної адміністрації. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://deplv.gov.ua/merezha-terytorij-ta-obyektiv-prirodno-zapovidnogo-fondu/> [Дата звернення: 07.12.2021].

References

1. Zakon Ukrainy (2014). Ukrainian Law “Cooperation of territorial communities”. Data of Verkhovna Rada. [Zakon Ukrainy «Spivrobotnytstvo terytorialnykh hromad». Vidomosti Verkhovnoi Rady], № 34, art.1167. (in Ukrainian).

2. Zhuk, P. V., Siryk, Z. O. (2017). Investment potential of territorial communities: the essence of the concept and issues of management. Regional economy. [Investytsiynyi potentsial terytorialnykh hromad: sut poniattia ta pytannia upravlinnia. Rehionalna ekonomika], № 2, P-p. 16-22. UDC 330.322:338.24:352 (in Ukrainian).

3. Siryk Z.O. (2020). The effectiveness of the use of cooperation mechanisms of territorial communities in conditions of power decentralization. Regional economy. [Efektyvnist vykorystannia mekhanizmiv spivrobotnytstva terytorialnykh hromad v umovakh detsentralizatsii vlady. Rehionalna ekonomika], 96 (2), P-p. 17-32. DOI: <https://doi.org/10.36818/1562-0905-2020-2-2>. (in Ukrainian).

4. Azarova I.B. (2019). Key factors and tools of regional development. Management of the development of complex systems. [Osnovni faktory ta instrumenty rozvytku rehioniv. Upravlinnia rozvytkom skladnykh system]. № 37. P-p. 153-159, doi.org/10.6084/m9.figshare.9783221. (in Ukrainian)

5. Vaskivska K.V., Pelekhatyi A.O., Khalimuk Yu.V., Lozinska L.D. (2019). Cooperation of territorial communities in conditions of decentralization. Efficient economy. [Spivrobotnytstvo terytorialnykh hromad v umovakh detsentralizatsii. Efektyvna ekonomika]. № 8. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.8.1> (in Ukrainian).

6. Demyn N. M. (1991). Management of the development of urban planning systems. [Upravlenye razvytyem hradostroytelnykh system.] К., Budivelnyk. P.184. (in russian).

7. Rusanova I. Skliarova I. (2010). Experience and prospects of the development of Ukrainian cities. Suburban areas. Urban agglomerations: collection of scientific works. [Dosvid ta perspektyvy rozvytku mist Ukrainy. Prymiski zony. Miski ahlomeratsii: zbirnyk naukovykh prats]. Ed. 18. «DIPROMISTO», Kyiv. P.190. (in Ukrainian).

8. Dyomin, M., Marshal T., & Habrel, M. (2019). Requirements and criteria of emergence of Agglomeration formations. Polish experience and Ukrainian practice. Current Problems of Architecture and Urban Planning, (55), 205–226. <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2019.55.205-226> (in Ukrainian)

9. Methodological manual on territorial typologies, (2019). Luxembourg: Publications Office of the European Union). (<https://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/background> (in English)

10. The main statistics office in the Lviv region. [Holovne upravlinnia statystyky u Lvivskii oblasti] 2019. [Electronic resource]. Available at: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/19/theme_19.php?code=19 [Date of submission: 12.02.2019]. (in Ukrainian)

11. Prytsiuk N. (2006). Demographic zoning of western border of Ukraine and regional analisys of demographic losses. [Demoheohrafichne raionuvannia zakhidnoho pohranychchia Ukrainy ta rehionalnyi analiz demohrafichnykh vtrat.] Seriiia heohrafichna. Ed. 33. S. 333-343. (in Ukrainian)

12. OpenSreetMap. [Electronic resource]. – Available at: <https://www.openstreetmap.org> [Date of submission: 13.01.2022] (in English).

13. Horlenko. I. O., Pidhrushnyi H. P. (2006). Geography of industry. Encyclopedia of modern Ukraine: encyclopedia (electronic version). [Heohrafiia promyslovosti. Entsyklopediia Suchasnoi Ukrainy: entsyklopediia (elektronna versiia)]. Editors: I. M. Dziuba, A. I. Zhukovskyi, M. H. Zhelezniak ta in.; NAN Ukrainy, NTSh. Kyiv: Instytut entsyklopedychnykh doslidzhen NAN Ukrainy. T.5. URL: <https://esu.com.ua/article-29112> [Date of submission: 11.01.2023]. (in Ukrainian)

14. The network of territories and objects of the nature reserve fund. Department of Ecology and Natural Resources of the Lviv Regional State Administration. [Departament ekolohiyi ta pryrodnykh resursiv l'vivs'koyi oblasnoyi derzhavnoyi administratsiyi. Merezha terytoriy ta ob'yektiv pryrodno-zapovidnoho fondu]. (Electronic resource). Available at: <https://deplv.gov.ua/merezha-terytorij-ta-obyektiv-pryrodno-zapovidnogo-fondu/> [Date of submission: 07.12.2021]. (in Ukrainian)

Annotation

Yurii Bardyn, PhD student, Department of Urban Planning and Design Lviv Polytechnic National University.

Nadiia Sosnova, Doctor of Architecture, docent, Department of Urban Planning and Design Lviv Polytechnic National University.

**Territorial differences within Drohobych district as a basis for cooperation
between territorial communities**

The purpose of the work is to find a promising methodology for the study of urban development of territories. Using the example of Drohobych district (Ukraine), the possibilities of improving the methodology of urban planning analysis of significant territories and their classification for the possibility of their cooperation are outlined.

In the tasks of determining the ways of modernization and urban development of the Drohobych district, the primary task is to establish the main functional types of landscapes - urbanized, agrarian, recreational and resource-industrial landscapes, in order to choose appropriate approaches in their planning.

The population density data analysis of the Drohobych district obtained in the work by processing OpenStreetMap geospatial data maps in QGIS made it possible to single out local territories that differ in terms of: population density, transport accessibility, presence of objects of historical and cultural significance; distinguish territories with excellent relief characteristics and territories with raw resources.

The conducted research made it possible to identify the main functional types of landscapes - urban, agrarian, recreational and resource-industrial. The following approximate proportions of these landscapes have been established within the Drohobych district: urbanized - about 10% of the territory, agricultural - 26%, recreational - 51%, and resource-industrial - 13%. In the majority, two or more type features are overlapping within the territory so the extended typology emerges: urbanized resource-industrial, urbanized recreational landscapes, resource-industrial agrarian landscapes, etc.

The cartography with the applied functional types and subtypes of landscapes separates the planning zones that have similar resources and development possibilities according to common urban planning principles. So, the following are distinguished:

1) *the urbanized core* of Drohobych district, formed with a group of cities that together form the infrastructural component of the district; with the available most pronounced and grouped resources of the district - natural raw resources of an industrial type (potassium salts, oil, natural gas) and medical and health-improving direction - mineral springs, some of which are unique in their healing properties. The

resources of historical and cultural significance are also concentrated to a greater extent within the urban core;

2) *the border region* of the flat and mountainous landscape, within which oil and potash deposits, and sources of mineral waters are located.

3) *south-western mountainous region*, which according to the nature of connections has no visible attraction to the urbanized core.

4) *north-eastern agrarian region*, contains deposits of natural gas and promising deposits of potash salts. The nature of connections is situational. The population receives administrative services in Drohobych, in return, household needs are realized both in Drohobych, Sambir and Lviv.

In part, the boundaries of functional types of landscapes are consistent with the boundaries of united territorial communities.

Keywords: Drohobych district; functional types of territories; geospatial data; population density; structure of transport links.